

øvrigt ikke just noget regnestykke, der ud fra den gennemgang, analyse, tåler dagens lys. Men jeg er helt med på, at vi skal få det på bordet, så vi kan få det dokumenteret, lige så vel som DUPI har dokumenteret for nylig, at der ikke er nogen entydig sammenhæng mellem udgifter og værnepligt.

Så lidt om kvaliteten, fordi jeg har selv haft det privilegium at møde nogle af vores soldater ude i den store verden, og der er al mulig god grund til at rose det fantastisk flotte stykke arbejde. Men jeg tror også, vi skal være opmærksomme på, at vi ikke luller os ind i en bevidsthed om, at danske soldater uanset hvad er de absolut bedste til uanset hvad. Der udføres faktisk et ret flot stykke arbejde også af andre landes soldater rundt omkring i verden, herunder fra lande, der ikke har værnepligt. Så blot en lille løftet pegefinger.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er blot et enkelt spørgsmål om det her med dyre og dårlige. Jeg forstod, at når man havde værnepligtige, havde man et godt rekrutteringsgrundlag, og så blev der gode folk ud af det. Skal det forstås sådan, at hvis man ligesom f.eks. i politiet ansætter dem varigt, så er de dårlige, fordi de er fastansatte og ikke frivillige? Er det sådan det skal forstås? Og gælder det i givet fald også officerskorpset, som jo er professionelle, at de er dårlige, fordi de er professionelle?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med det sidste og som officer selv sige, at officerskorpset bestemt ikke er dårligt, fordi det er professionelt. Stampersonellet er bestemt ikke dårligt, fordi det er professionelt. Men jeg husker godt, da jeg startede på officersskolen, og jeg har fået bekræftet, at sådan gælder det også her i år 2003, at et meget stort antal af de elever, der starter ude på Hærens Officersskole på Frederiksberg Slot, ikke har drømt om 2 år før, at de vil være officerer. De ville have været dyrlæger, jurister, autoforhandlere, eller hvad søren de ville, men så kom de tilfældigvis ind og blev værnepligtige. Så var der nogle af dem, der også blev værnepligtige sergenter, og så fandt de ud af, at det var en spændende arbejdsplads.

Det vil sige, at man har en langt, langt større tilgang til Hærens Officersskole, og dermed har

man også langt flere at vælge imellem, og det giver alt andet lige selvfølgelig en bedre kvalitet.

Nøjagtig det samme gælder de fremragende konstabler, overkonstabler og sergenter, vi har farende rundt – undskyld udtrykket – nede i Bosnien, Kosovo og andre steder. Det er jo alle sammen tidligere værnepligtige, eller de fleste af dem er tidligere værnepligtige.

Jeg tror altså også dér, ved at man har en så bred gruppe som rekrutteringsgrundlag, at det alt andet lige giver en endnu bedre kvalitet. Det forhindrer ikke, at man ikke kan have et godt forsvar med den anden metode. Jeg tror bare ikke, det bliver lige så godt, men vi får jo nedsat en analysegruppe, der kigger på det.

Lad mig så minde om, at den 7. og 8. april er der en konference halvanden dag kun om det her for alle NATO-landene, og den foregår her i København.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører i anden runde.

Søren Søndergaard (EL):

Lige først en enkelt bemærkning til den diskussion, vi netop har haft, hvor jeg i hovedsagen er enig med hr. Helge Adam Møller. Jeg synes bare, at der er et enkelt aspekt mere, som skal nævnes, og det er forsvarets evne til at følge med i, hvordan samfundet udvikler sig. Det synes jeg faktisk også er relevant, for jeg tror, at en afgørende grund til, at militæret ikke bliver en stat i staten, bl.a. også er det, at man løbende bliver nødt til at forholde sig til, hvordan sædvaner, hvordan skikke, hvordan holdninger ændrer sig blandt nye generationer.

Kl. 0.15

Jeg var selv værnepligtig på et tidspunkt, hvor der var sådan et brud, nemlig i begyndelsen og i midten af 1970'erne, hvor der var et voldsomt brud, og hvor det stillede forsvar over for nogle udfordringer for at være en del af det danske samfund. Jeg vil være meget nervøs for eller kan i hvert fald være nervøs for en situation, hvor sådan et forsvar ikke på samme måde er en organisk del af det danske samfund.

Det, der egentlig fik mig herop, var, at jeg havde håbet, at forsvarsministeren ville være gået op og have taget ordet. For jeg skal indrømme, at jeg blev meget chokeret, men også ked af det, da jeg hørte, at Danmark på et tidspunkt havde brugt flere penge i Afghanistan på mili-